

... Najbolj naj se izvede hrambenik. — Antropolo se ne vrne. — Uredništvo in upravnništvo je v Knjižnici zbirka št. 8. — Upravištvu naj se blagovoljno pošiljati naročnice, reklamacije, omanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništvo tel. št. 84. Upravištvo tel. št. 85.

Konfiscirano!

— Kako vojaška oblast omalovažuje slovenske obrtnike. Pred ljubljanskim civilnim sodiščem se je vršila večeraj dopoldne obravnava vsled tožbe znanega gostilničarja Fr. Šustersiča vulgo »Slepega Janeza« iz St. Vida proti upravni komisiji, oziroma provijanturi 27. polka (kralj Belgijcev) za odškodnino 54 kron 20 v. Stvarni položaj je sledeči: Dne 24. julija t. l. je prišel polkovnik pl. Radečevič ko tožencu osebno naročiti kosilo in večerjo za 50 do 60 častnikov in za 600 do 700 mož (za poposlednje ne pijačo, kruh in mrzle jedi), čes, da se bodo vršile od 7. do 8. avgusta v bližini vaje celega polka. Obenem je polkovnik naročil gostilničarju, naj postavi pri hiši posebno kolibo za kantino, ako pa tega ne stori, pripelje polk kantinerja s seboj iz Ljubljane. Polkovnik je pristavil, da pošlje glede podrobnejših določil še častnika. Dne 4. avgusta je res prišel k Šustersiču častnik (poročnik Arko) ter se domenil z njim glede vseh podrobnosti in tudi glede cen. Šustersič je vse preskrbel po naročilu za 7. avgust. Šele tega dne ob poln 9. uri zjutraj je poslal polkovnik svojega trobentača odpovedat h gostilničarju. Gostilničar vsled tega ni mogel spraviti v denar, pripravljene-ga mesa, pečenke, kruha, sira, priku-hi itd. ter je te stvari po polovici cen prodal pri vaščanom deloma pa so se mu sploh pokvarile. Te škodo je cenil le 54 K 20 vin., ker si za de-lo in trud ni ničesar zaračunal. Isto-tako ne zahteva odškodnine za šun-ko, salame in sploh za stvari, ki se lahko shranijo. Da bi gostilničar sploh ne bil mnogo zaslužil, dokazu-je dogovor, da bi bil moral pripra-viti častnikom kompletno kosilo po 90 vin. za osebo. — Polkovnik se je zadovoljil s slovensko obtožnico, čes, da jo je razumel. Izgovarjal se je, da je bila vaja določena le za slučaj

lepega vremena. Temu nasproti je Šusteršič kategorično izjavil, da mu je poročnik Arko na tozadevno vprašanje odgovoril: »Nas dež ne sme zažreževati.« Na podlagi tega so Šusteršiču naročeno meso, sir itd. pripeljali dne 7. avgusta ob 7. uri, ker je bilo kosilo naročeno na polu 1. uro, a odpoved je prišla šele ob polu 9. uri. Polkovnik je zatrjeval, da je Šusteršič v pisarni ponujal 20 K odškodnine, dočim trdi Šusteršič, da mu je to ponudbo napravil šele pozneje pri njem poročnik Arko. Polkovnik je še hvalil vojake svojega polka, da povzijejo mnogo (verzehen viel), ker so premožni (ne bo take sile!). Preden se je začelo nadalje obravnavati in zasliševati priče, je polkovnik izjavil, da poravnava Šusteršiču zahtevano vsoto. Denar mu pošlje po pošti. — S tem je pokazano, da smejo »civilisti« tudi od vojaške oblasti vselej terjati svojih pravic.

— **Simpatije goriskega deželne-ga zbora za Ljubljano.** Znani nujni predlog v goriskem deželnem zboru, naj se v znak sožalja za Ljubljano zaključijo seja, je utemeljeval poslanec dr. Gregorin sledeče: »Visoki deželni zbor! — Kakor znano vsem častitim članom tega visokega deželne-ga zbora, so se vršili v Ljubljani predsedničjim veletragičnim dogodki. Povod protinemških demonstracij v Ljubljani izzvanj po znanih dogodkih v Ptuj, je vojaštvo smatralo za potrebno streljati ljubljanske demonstrante in uspeh je bil grozen: dva mrtva, sedem težko in nebroj lahko ranjenih oseb, od katerih se nekatere borijo s smrtjo. Ne le Ljubljana, nego ves slovenski narod, kateremu spada tudi večidelj goriskega prebivalstva, stojita danes pod groznim vtiskom tega krvoprelitja. A prepričan sem, da tudi vsi naobraženi človeško čuteči in pošteno misleči drugorodci sočuvstvujejo z nami. Ni moja naloga, da v tem žalostnem trenutku, ko se v Ljubljani polagajo k večnemu počitku nesrečne žrtve, preiskujem, so li bile demonstracije umestne ali ne, a tudi nimam pravice do tega. Narodna duša je govorila kakor je mislila, da mora govoriti in nam je le konstatirati dejstvo. Istotako nočem preiskovati v tem trenutku in na tem mestu, jeli je bilo vojaštvo opravljeno tako brezobzirno postopati, kakor je postopalo ali ne. O tem se bo govorilo v mirnejšem času in na kompetentnejšem mestu. Samo nekaj moram konstatirati, in to je, da mi ni znani slučaj, v katerem bi bilo naše vojaštvo z enako strogostjo postopalo proti nemškimi demonstrantom, kakor je postopalo sedaj v Ljubljani. Tako so na primer Nemci demolirali večkrat na Češkem češke šole — a ni se streljalo; v Hebu so Nemci metali opeko na vojake ter na nje streljali iz revolverjev — a vojaštvo ni streljalo; v Gradcu so Nemci dejansko napadali bosanske vojake in zopet se ni streljalo; slednjič so Nemci vandalsko, takorekoč do tal demolirali v Inomostu poslopje, namenjeno za italijansko univerzo — a ni se streljalo. Pač pa se je streljalo v Pragi, Trstu in sedaj — v Ljubljani. Komentar naj si stori vsak sam. Nam slovenskim poslancem tega visokega deželne-ga zbora je danes samo do tega, da izrazimo svoje sočutje radi žrtve padlih v ljubljanskih demonstracijah, nadejaje se, da se tej naši manifestaciji pridružijo tudi italijanski zastopniki, kakor so se svojačasno pridružili v tem deželnem zboru manifestaciji italijanskih poslancev radi dogodkov v Inomostu tudi slovenski poslanci in kakor so se pridružili manifestacije italijanskih mestnih svetnikov v Trstu radi krvoprelitja po tržaških ulicah tudi tržaški slovenski mestni poslanci.

— **Naša Lina.** Slovensko občinstvo bo gotovo zanimalo, izvedeti nekaj podatkov o starikavi dami, ki nastopa kot zastopnica ljubljanskih »Nemcev« in informatorica nemškega ministra-krajana. Predvsem moramo spominjati, da se je oče gospe Line opetovano in skozi dolgo časa izdajal za Slovence. Ko se je pred leti na Bledu vršilo zborovanje, za katerem se je sklenila ustanovitev »Slovenske Matice«, bil je po govorn dr. Lovro Tomana pokojni 1000 gl. prvi, ki je izjavil, da podari Lino gl. za namene »Slovenske Matice«. Še žive priče, ki so bile tedaj navzoče. »Naša Lina« — tako sta jo imenovala brata, dokaz, kak nemški ton je vladal v rodbini — je slovela v svoji mladosti kot krasotica. Poročila se je z nekim mornarskim kapetanom, toda že v prvem letu svojega zakona je izpoznala, da ta mož ni zanjo, oziroma da ima neko napako, ki ji ne ugaja. Sklenila se je ločiti. Vsed tega, ali morda iz drugih še ničimernjših vzrokov Lina tudi ni hotela imeti otroka, ki ga je nosila pod srcem. Toda kako se tega iznebiti!, to je težka stvar. Nakrat napadejo Lino krčeviti nervozni popadki, kričala je in se zvijala po tleh, da so obstajali ljudje pred hišo. Vzrok temu je bila seveda nosečnost. Zdravniki so dolgo opazovali, študirali, slednjič se

je sestavilo neko izpričevalo in zgodilo se je, kar je Lina želela in kar ji je nakrat zopet dalo zdravje. Stari profesor Valenta je vselej majal z glavo, ko se je spomnil tega slučaja iz svoje prakse. Kmalu nato se je Lina preselila v Gradec. Srce se ji tekem enoletnega zakona seve še ni popolnoma zamorilo in tako so se v Gradcu čule marsikatero pikantno govorico. Eno najpikantnejših je ta, da je Lina za enega svojih ljubimcev, dala fotografirati svojo nogo. Na sliki videl si konec duhtečih spodnjih hlače, nogavice, ki so oklepale krasno ustvarjena meča in majhen čevlček. Dotičnik je neki posebno ljubil Linino nogo. Sliko je marsikdo občudoval pri nediskretnem fotografu. Celo še pred leti, ko je zopet prišla v Ljubljano — bila je tedaj že nad štirideset let stara — imela je Lina še vroče srce. Rodbina nekega nadporočnika, ki je tedaj zabredel v njene mreže, se je resno bala, da bi je mož ne poročil. — Lino tudi ljubljanski »Nemci« ne smatrajo za resno, temveč za skrajno eksaltirano. Kakor znano, je predsednica damskega odbora »Südmarke«. Kot taka se peha le za svoje društvo in ji je vse eno, če oškoduje druga nemška društva. Često je prišlo radi tega do hudih preprirov in rabuk. Interventirati pri ministrstvih je Lina že vajena. Pred leti je šla prositi vojnega ministra, naj ne transferira zeta neke znane ljubljanske rodbine. Seveda ji je tast moral plačati vožnjo. Toda s to intervencijo ni imela sreče. Pripovedovala je ministru, kako strašno bolna je soproga mladega častnika in kako bi ji škodovala vsaka selitev. Minister pa je kmalu nato izvedel, da se mlada gospa veselo giblje v družbi. Posledica je bila, da je ta intervencija strašno škodovala vsem drugim prošilcem iz Ljubljane. Sedaj je Lina intervenirala za svoje rojake-trpine, ljubljanske Nemce, češ, da niso več svojega življenja varni. Čudimo se, da se Lina še ni preselila v Gradec, želeli bi ji veselje pot ne le mi Slovenci, temveč tudi marsikateri izmed ljubljanskih Nemcev.

— **Slov. društvo »Lipa« v Zagrebu** je v svoji izvanredni seji dne 22. t. m. sklenilo, da se za dne 3. okt. določeni koncert s plesom vsled žalostnih dogodkov v Ljubljani na nedoločen čas odloži in Slovenskemu narodu izreče največje sožalje. Določilo se je prvi nastop koncerta prirediti čez mesec dni, od kojega dohodek naj bi se porabil za spomenik padlih žrtve! — **O d b o r.**

— **Demonstracije v Novem mestu.** V torek zvečer so se pripeljali novomeški Sokoli iz Ljubljane, kjer so spremili k zadnjemu počitku dve žrtvi nemških vojakov. Na kolodvoru v Novem mestu je pričakovala kakih 300 oseb broječa množica Sokole. Gromoviti »Na zdar«-klici so zaorili v pozdrav došlece. G. dr. Schegula, podstarosta Sokola, je nagovoril navzoče, jim povedal, da se je v Ljubljani vršilo vse jako mirno, da ni bilo videti nobenega vojaka (fej-klici) in da je vzel gospod župan Hribar (dolgo trajajoči »živio« in »na zdar«-klici) odgovornost nase, da se izvrši vse v miru. Opominja nadalje navzoče, naj nikar sedaj dejansko ne demonstrirajo, ker tudi novomeški župan ni hotel pomnožene policijske nočne straže, ker zaupa, da se ne bo zgodilo nič, kar bi zamoglo dati Nemcem vzrok kaki zopetni osveti. — Na kolodvoru se je nato nepokritih glav zapelo: »Hej Slovani« in »Lepa naša domovina«, nakar se je počel pomikati sprevid proti mestu. Pred okrajnim glavarstvom je bila prva postaja. Napravili so demonstrantje mačjo godbo in klici »abzug Schwarz«, »fej vojakom«, so bili jako številni. Zapeli so še »Lepa naša domovina« in odšli na Mestni trg. Demonstrantje so pred različnimi hišami. Demonstrantje so odšli nato zopet na Mestni trg, zapeli »Lepa naša domovina« in se nato mirno razšli. Godilo se je vse v najlepšem miru, da policiji ni bilo treba ni enkrat intervenirati. Tudi poškodovano se ni nikjer nič, kar se je zahvaliti taktičnemu nastopu mestne občine. — V znak žalovanja so v Novem mestu in Kandiji razvite črne in slovenske s florum ovite zastave. Popoldne so razobesili zastave tudi Nemci, a so jih morali umakniti. Novo mesto je izgubilo značaj mirnega mesteca. Ljudje hodijo v gručah po trgu. V nedeljo zjutraj je napovedan protestni shod in nato obhod po mestu. Kavarnar Žgur je odstranil zraven slovenskega, nemški napis »Caffé«. Prav tako in naj najde mnogo posnemalcev!

— **Nekaj z realke.** Da je poturica hujski od Turka, to morajo pač zdaj čutiti slovenski realci. Poljski rene-gat, gospod direktor Junovciz skrbi tako očetovsko za Slovence, da so nemški in »surgermanski« dijaki res vsega obžalovanja vredni, ker jih v primeri s Slovenci kar zanemarija. Velik strah ima za kazi-no, zato je zadnjič o belem dnevu razpodel malo družbo slovenskih ai-

žjerealcev, ki so mirno sedeli v »Zvezdi«. Če se pa nemški in posebno nemčurski dijaki pozno zvečer zibljejo po cesti, to nobenega nič ne skrbi. Gospod Junovciz je zelo prijazen človek. Z medenosladkimi besedami je strgal nekemu prvošolcu žalni trak z rokava, in mnogim drugim je ukazal, da ga naj snamejo sami. Eden, ki ga je prosil, če bi smel ob treh domov, da se lahko udeleži pogreba, je bil najodločnejše zavrnjen, češ, da je ta pogreb demonstracija. Daleč smo prišli, zares! Če hoče iti dijak za pogrebom tovariša, ki je tako žalostno umrl, je to demonstracija. Na realki so uvedli nemški vladarji, posebno Karl (nekadaj Dragotin) Schrautner preiskavo, če ni bil kak slovenski dijak mogoče v petek zvečer zunaj. Sicer so morali vsi prineesti od doma podpisane liste, kje so bili; slovenski dijaki bodo gotovo zopet kaznovani kakor vedno, nemškim dijakom pa, ki so špijonirali z batinami in čakali prilike za pretep, se ne bodo gotovo nič zgodilo. Denuncijantstvo med nemškim dijaštvom evete na realki, kakor nikjer drugje. Brez komentarja bodi povedano, da je gospodine Schrautner prepovedal brati »Omladino«. Pozivljamo starše slovenskih realcev, da nam takoj naznanijo take dogodke, ker tega nečuvnega gospodarstva mora biti na realki tudi enkrat konec.

— **Iz Senožet** se nam piše: Senožski trgovci so sklenili držati se gesla »Svoji k svojim« in vsakega potnika prononciranih ljubljanskih nemških tvrdk brez naročil odsvetiti. To izjavo naj si te tvrdke zapomni-jemo in naj nikar svojih potnikov k nam ne pošiljajo, ker prišli bodo brezuspešno; naj te tvrdke — to jim svetujemo — svoj delokrog začno po Gornjem Stajerskem, nemškem Kororskem in drugih nemških krajih, naše slovenske pokrajine naj puste pri miru — ne bomo redili več ga-da na svojih lastnih prsih. Včeraj je bil tu bivajoči potnik tvrdke Kenda iz Ljubljane z enakimi besedami odpravljen za vselej in kakor čujemo tudi v Postojni. Čast takim zavednim trgovcem, na gospodarskem polju pokažimo, koliko veljamo! Prosimo, da bi se vsem slovenskim trgovcem sestavil zaznamek prononciranih nemških tvrdk in pa zaznamek slovenskih ali čeških enakih tvrdk; naša potrpežljivost je pri kraju. Proč s tlačanstvom. (Opomba uredništva: Čim bodo ljubljanski napisi trgovcev in obrtnikov popravljeni, izide zaznamek tistih tvrdk, ki jih je smatrali za sovražniške).

— **Človekoljubnost Nemcev.** Pod tem zaglavjem smo poročali, da je rodbina vladnega svetnika Kulavice v družbi komisarja Sime ploskala streljanju Belgijcev na Slovence. Priči tega sta gospa dr. Robidova in gostilničar gospod Zajec. Zdaj smo prejeli o tej stvari sledeče pismo: Slavno uredništvo! Z ozirom na notico »Človekoljubnost Nemcev« v št. 220 z dne 22. t. m. Vašega cenjenega lista prosim Vas, da objavite sledeče: Jaz sem se povrnil šele včeraj s potovanja in izvedel o govoricah, da je moja rodbina baje izražala svoje dopajdanje ali da se je sploh kdo v mojem stanovanju demonstrativno obnašal, ko so se začeli prvi strelji. Po temeljitem in najstrožjem poizvedovanju sem dognal, da je mogla ta govorica nastati le ali vsled pomote ali pa vsled zlobnosti. Zagotavljam marveč lahko, da tudi jaz in moja rodbina, kakor vsakdo, obžalujemo nesrečne nedeljske dogodke. V nadi, da ustrezete moji prošnji in to pojasnilo v Vašem cenjenem listu objavite, beležim z odličnim spoštovanjem Kulavice.

— **Dvojna mera.** Iz celjske okolice se nam piše: Nekdo je Celjane nafarijal, da pride 21. septembra zvečer tri do štiristo rudarjev iz Trbovelj in Hrastnika s sekirami maščevat se nad »krutostni, prizadetimi Slovincem v Celju v nedeljo 21. septembra od strani nemških divjakov. In glej! Omenjenega večera je bilo na peronu celjskega kolodvora polno orožnikov, v skladišču pa poskrita cela stotinja — vojakov! Vkljub vsemu čakanju ni prišel ni eden — knap. — Nemci so se bali za svoj »Haus« in zase. Državna oblast je bila koj pripravljena, ukreniti vse v njih varstvo. Niti las se Nemcu ne sme skriviti... Prav! — Kako pa se je zgodilo dan poprej — Slovincem! Vlada je dobro vedela, kaj nameravajo Nemci; vsaj so njih listi dosti očito to izražali. Če bi bila vlada hotela, bi se bilo vse pretepanje in upoštevanje 20. septembra v Celju preprečilo. Slovence se lahko pobija in njih imetje ugonoblja. To je tista avstrijska dvojna mera! — **Mi Slovenci le pribijamo gola dejstva!** A nemški listi kriče, da ščuvamo. Fakta govore ter kličejo glasno k maščevanju. In maščevanje mora priti!

— **Ob zadnjih izgredih v Celju,** dne 20. septembra proti Slovincem, sta bila oškodovana na lastnini, kakor se nam naknadno poroča, tudi trgovka Fr. Zakotnik v »Narod-

nem domu« in g. privatni zdravnik dr. Ant. Schwab v Okrožnih ulicah.

— **Z Bleda.** Podpisani prosim na podlagi § 19. tiskovnega zakona, da sprejmete sledeči popravek članka »Z Bleda« v »Slovenskem Narodu« št. 207. 1. Ni res, da sem poždravil nadškofa dr. Sedeja na kolodvoru. Res pa je, da me isti dan niti doma ni bilo, ker sem bil na lov. 2. Ni res, da sem se pritožil proti izvolitvi častnih občanov. Res pa je, da so to storili drugi, in da sem med drugimi pričami tudi jaz podpisan, da je bila dotična seja občinskega odbora nepravilna, torej neveljavna. — Na Bledu, 19. septembra 1908. — Fr. Rus.

— **»Kranjska hranilnica«** je morala, kakor poroča »Neue Freie Presse«, v torek in sredo dvigniti pri svoji bančni zvezi 250.000 kron in 150.000 kron, da okrepi svoje blagajniške zaloge. To je odkrita beseda in vsak pameten Slovenec, ki ima svoje vloge pri »Kranjski hranilnici«, ve sedaj, opozorjen po nemškem časopisu, kaj mu je storiti.

— **Bombardement »Kranjske hranilnice«** pretekli petek zvečer opisuje v dunajskem časopisu neki ljubljanski Nemec, ki stanuje v obližju hranilnice, in pravi, da je nekaj sto Slovincem bežalo pred enim orožnikom in enim policajem. Izrečno konstatira, da je ta šibka straža zadostala. Čemu so potem spustili cele kompanije, da streljajo na naše ljudi.

— **Ljubljanski Nemci so postali zgovorni.** Ker je znano, da niso posebnoma brihtni, pač pa satansko zlobni, jim uide marsikaka zlobna beseda, ki nam pove, kaj nameravajo proti Slovincem. Grof Barbo ki je jako nečimeren, se je dal od »Neue Freie Presse« intervjuvati in pravi, da bodo sedaj gotovo vsi Nemci kupovali le pri nemških firmah. Sedaj imamo klasično pričo, da so ljubljanski Nemci edini v tem, da začno gospodarsko vojsko proti Slovincem. Grof Barbo, eden njih voditeljev in deželni odbornik, je to vsemu svetu razglasil. Slovenci! Svoji k svojim! Bodite neizprosni, vsako usmiljenje je neumestno. Grofu Barbu pa hvala za odkritosrčnost in informacijo!

— **V spomin nedolžnih žrtve.** V spomin v nedeljo ustreljenih žrtve Ivana Adamiča in Rudolfa Lundra se bode bodoče nedeljo molilo po vseh kranjskih cerkvah.

— **Poročniku Königu** je stranka, pri kateri stanuje, na zahtevo hišnega gospodarja, takoj odpovedala stanovanje. Ker se govori, da se je gospodinja te stranke jako žalilo izrazila o smrti nedolžnih dveh žrtve, bode tudi stranka sama morala iskati drugega stanovanja.

— **Občinski odbor slovenske občine Ovišje** je pri današnji seji storil soglasno sledeči sklep: Občinski odbor slovenske občine Ovišje izreka svoje globoko obžalovanje, da je v Ljubljani v nedeljo, dne 20. septembra 1908 brez vsake potrebe streljalo avstrijsko vojaštvo na avstrijske državljane in pri tem ubilo več nedolžnih ljudi. Občinski odbor slovenske občine Ovišje protestuje najodločnejše proti rabi orožja, zahteva neizprosno kaznovanje vseh vojaških in civilnih krivcev, se izreka v imenu svojih občanov solidarnega s slovenskim prebivalstvom bele Ljubljane in svečano izjavlja, da bodo vsi naši občani odslej neizprosno izvajali geslo: »Svoji k svojim«.

— **Odbor »Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroskem«** je sklenil v svoji seji dne 24. t. m. soglasno sledečo izjavo: Odbor »Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroskem« izreka v imenu koroških Slovincem slovenski prestolnici Ljubljani na nedolžno preliti slovenski krvi najglobokeje sožalje, obsoja brutalni nastop tujerodnega vojaštva, votira v znak sočutja za nagrobni spomenik nedolžnih žrtve 50 K ter izraža svoje veselje, da je v razdvojenih bratih moč sovraštva rodila moč ljubezni.

— **Ravnatelj Črničev** je zopet pokazal svojo barvo. Ko so prišle na dan zgodovinskega dogodka t. j. 21. septembra 1908. l. nekatere učenke s črnim trakom za rokavom v znak žalovanja po nesrečnih nedolžnih žrtvah v šolo na tukajšnji c. kr. vadi-nici, jih je opozorila gospodična učiteljica Stupica, naj snamejo trakove z rokavov, ker g. ravnatelj Črničev tega ne dovoli. Takšno postopanje se nam naravnost gabi. Ko so l. 1897. ustrelili v Gradcu vojaki nekega delavca, je vse nosilo žalne znake, tudi srednješolci, a nobenemu ravnatelju ni prišlo na misel, da bi to prepovedal A pri nas? Črničev adlatius, učitelj Jaklič, se baje revež ni upal niti gledati impozantnega pogreba omenjenega dne, da se ne zameri g. ravnatelju Črničevu. So to možje? Mi bi jim rekli vladni hlapeci!

— **Realčni ravnatelj Junovciz** ni dovolil šestšolcem, da bi iskali sadnjo čast pokojnemu tovarišu Adamiču. Ko je prišel dijak v imenu celjskega razreda prosit, da jim da prosto uro od 4—5, za katero je bila na-

stavljena telovadba, mu je ravnatelj odgovoril: »Mein liebes Kind, das geht nicht, dass Sie an öffentlichen Aufzügen teilnehmen.« In frivolno je pristavil: »Es ist besser, dass Sie turnen, ist sehr gesund!« Pieteta do mrtvih se je vedno smatrala za ple-menito čustvo, ki zasluži, da ga vzgojitelji negujejo. Zato so se tudi zavodi polnoštevno udeležili sprevoda. Kakšno zaupanje pa naj imajo učenici do vzgojitelja, ki skoro zasmejuje njih sveta čustva? Pričaku-jemo, da bo deželni šolski svet počel g. šolskega svetnika Junovciza o vzgojnih sredstvih. Sploh ne raz-umemo, zakaj g. ravnatelj, ki je že davno zrel za pokoj, še vodi zavod in s svojo nezmožnostjo podpira nemško gonjo na ljubljanski realki, ki ima skoro dve tretjini slovenskih dijakov!

— **Firma I. C. Mayr** nas zagotavlja, da je popolnoma neresnično poročilo, da je prišlo več gospodov v banko prosit, naj se odstrani nemški napis »Wechselstube«, nakar da se je reklo: Če pride sto Slovincem, se to ne zgodi Nihče ni tega zahteval in nihče ni dobil takega odgovora. Napis se je danes iz proste volje odstranil.

— **Dr. Hans Hoegler**, tabačne tovarne zdravnik, jo je dne 23. septembra odkuril v Kočevje, prepustivši svoj okraj brez namestnika svoji usodi. Sel je baje organizirat svoje kočevske rojake proti Slovincem. Dr. Högler je svoje dni že doživel vihar, zato naj se ne igra s slovenskimi delavkami, ker se mu zna pripetiti, da bo ostal v ordinacijskih urah — sam.

— **Zagrebski gimnazijci** so nam poslali razglednico s slikami Matije Gubca, kneza Frana Krsta Frankopana, grofa Petra Subića, Zrinjskega in Evgena Kvaternika ter z napisom: »Za dom tek živi tko je umro zanj. — Slava mučenicima grude slovenske! Dolje sa tudjonom!«

— **Izstreljene patrone** je v ponedeljek zjutraj našel na Turjaškem trgu hlapec izvoška c. Kušarja v Gosposkih ulicah — Žargi. To je dokaz, da so vojaki v nedeljo ponoči streljali tudi na Turjaškem trgu. Dve najdeni patroni se nahajata v našem uredništvu.

— **Naše c. kr. žensko učiteljske** ima kočevskega Nemca za slugo. Tudi sluga moškega učiteljskega obuje s svojimi otroki le nemški. Tako je v pritličju. V prvem nadstropju pa vladata Kočevar Peerz in vadiška učiteljica »Suppanschtisch«, žena uradnika kranjske Sparkasse, tašča ravnateljstva! Lepe razmere v beli Ljubljani.

— **Vodstvo kemične tovarne v Mostah** pri Ljubljani je odpuščilo dva delavca, med njima Cirila Škrjanca, samo zato, ker sta se udeležila pogreba nedolžnih žrtve, dasi sta to naznanila poprej delovodju. Prosimo slov. podjetnike, da sprejmo odslovljena v primerno službo. Kemično tovarno pa si notiramo med naše sovražnike.

— **Ptujski župan Ornig**, ki je glavni provzročitelj nesramnih ptujskih napadov, ima vso nesrečo, ki se je zgodila v Ljubljani, na vesti. Ljubljanski Nemci, ki so pri zadnjih izgredih trpeli škodo ali jo še bodo — naj se zahvalijo pri tistih gospodih v Ptuj, ki so provzročili ptujске tolovajske napade.

— **Nameravani protestni shod v Novem mestu**, napovedan za nedeljo, 27. t. m., na Glavnem trgu, se opusti: 1. ker bodeta slovenski stranki skupno nastopili na merodajnem mestu zoper postopanje c. kr. vlade in c. in kr. armade in 2. ker je ljudstvo zaradi postopanja Belgijcev tako razburjeno, da se je bati izgredov in nesreč.

— **Protestni shodi v ptujskem okraju.** V kratkem času se bodo vršili proti tolovajskim napadom v Ptuj po vseh občinah ptujskega okraja protestni shodi, da se da ljudstvu prilika, spoznati svoje ptujске prijatelje.

— **Protestni shodi proti nemškim grozodejstvom v Ptuj, Mariboru in Celju** bodo: v soboto, 26. t. m., v Gornjem gradu, v nedeljo, 27., v Mozirju, v okolici Ptuja pa skliče politično društvo »Pozor« v Ptuj šest protestnih shodov. Sledi jim še več takih shodov.

— **Ranjeneo Božidar Borštnik** se počuti v bolnici razmeroma dobro. Vest, da bi mu bili odrezali nogo, ni resnična, o čemer se je član našega uredništva prepričal na svoje oči v bolnici.

— **Iz šolske službe.** Pravni praktikant pri okrožnem sodišču v Celju dr. Maks Katziantschitsch (pristen Nемец!) je imenovan za avskultanta v področju graškega sodišča.

— **Iz šolske službe.** Absolvirana učiteljska kandidatja gđ. Angela Klun je imenovana za provizorično učiteljico v Fara-Vasi. Učitelj g. Josip Lampe v Ovišju je zaradi bolezni dobil dopust in pride na njegovo mesto absolvirana učit. kandi-

Slovenska opera. Ravnateljstvo slovenskega gledališča je angažiralo za bodočo sezono dve prvi dramatični pevki. Na Dunaju je bila angaževana gospa Lili Nordgartova, soproga c. in kr. nadporočnika g. Nemečka, rodom Čeha na Dunaju; gospa je odlična koncertna pevka ter je bila član raznih nemških gledališč, naposled v Hamburgu. Ga. Nordgartova se je učila petja več let v Pivodovi in Janotovi Soli v Pragi, pri ravnatelju češke opere Kovařoviču in kapelniku Pícku v Pragi ter končno pri gospe Garimberti na Dunaju. Naštudirala veliki operni repertoar ter je sodelovala z velikimi uspehi pri mnogih koncertih na Dunaju ter z virtuozom Fr. Ondříčkom v Pragi, Brnu, inomestu i. dr. V Pragi je bila angaževana gđc. Julija Šipankova, bivša učenka slovite pevske šole Paschalis-Souwestre v Draždanih, je bila angaževana kot dramska pevka pri nemški operi v Varšavi, kjer je pela z velikimi uspehi R. Straussa »Salomo«, Santuzzo, Donno Ano (Don Juan), Brühilde (Walküre) i. dr. Poljski in nemški časopisi so polni hvale o njenem glasu, tudi je opetovano sodelovala pri koncertih varšavske filharmonije. Prvi operni tenor je g. Alojzij Fiala, absolvent praškega konservatorija in bivši I. tenorist novega češkega gledališča v Kral. Vinogradih v Pragi, kjer je pel vse prve vloge v operah »Čosi fan tutte«, »Fedoras«, »Madame Butterfly«, »Prodana nevesta« i. dr. Gospod ravnatelj Šubert je prepuštil g. Fialo naši operi v dokaz svojih največjih simpatij do slovenskega gledališča in na opetovano prošnjo g. Govčkarja. Operetni tenor, g. Jos. Arno Hess, nečak češke pisateljice gospe Gabrijele Preissove, je posecal razne češke operne šole in je bil poslednje leto v Berlinu. Sodeloval bode tudi v operah in v spevoigrah. Takisto bode sodeloval v operi I. spevokomik g. Fr. Bohuslav, bivši član češkega gledališča v Brnu. Prvi baritonist, gospod Bogdan pl. Vulaković, bivši I. bariton zagrebške opere in opere v Olomucu, je Slovenecem znan umetnik, ki je sodeloval pri koncertih »Glasbene Matic« in je tudi gostoval na našem odru. Prvi basist, g. Bogumil Vlček, obenem operni režiser, je bil angaževan že pri raznih čeških gledališih, naposled v Plzni in v Oseku ter ima velike praktiso. Drugi bariton. g. Josip Florian, učence prof. Tobinsona na Dunaju, je bil angaževan pri ravnateljstvu Zöllnerju in pri Lortzingovem gledališču v Berlinu. V operi bodo sodelovali dalje basist g. Josip Križaj, gojenec »Glasbene Matic«, g. Josip Povhe, g. Lj. Iličić in altistica gđc. Terezija Thalerjeva, gojenka »Glasbene Matic«. Za opero je angaževana tudi I. operetna subretka gđc. Josipina Hadrbolcova, bivša I. subreta smichovskega gledališča v Pragi s svojim obseznim repertoirjem ter gđc. Mada Peškova, absolventka Parž-Zikešove operne šole v Pragi.

Družba sv. Cirila in Metoda ima poleg Bleiwis-Vodnikovih, Polakovič tudi nekaj Jurčičevih razglednic v zalogi. Zadnje je prejela družba v raspesčevanje od gđc. Helene Baudokove. Te razglednice so se izdale

diji. Vnel se je postresno tramovje, ker je dimnikar po lastni nepredvidnosti pustil vrata dimnika odprta. Požarna bramba iz Novega mesta je prišla pod poveljstvom gg. Luzerja iz Rozmana v najkrajšem času. Med-

Gospodična, ki je porabila jopit v Schwentnerjevi trgovini predvčerajšnjim, se opozarja, naj pošlje ponj.

Roka, 24. septembra.—Vladina samovlja uzkraćuje, da sabor kraljevine Dalmacije Hrvatske, Sla

Schneider & Verovšek
trgovina z železnino, Ljubljana.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Sarg *stijeno in tekoče*
glicerini *mišilo*
...
bela in nežna.
bela se poveča.

Meteorološko poročilo.
Črna nad morjem 86°, Srednji slovenski vlak 78° 9' - 100°

septom	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
23	9. zv.	736.7	11.1	sl. svzh.	jasno
24	7. zj.	736.8	5.0	brezvetr.	megla
	2. pop.	736.3	17.5	slab jug	pol obl.

9. zv.	737.0	12.1	brezvetr.		
7. zj.	738.1	7.5			
2. pop.	737.4	20.9	sr. jug	megla	del obl.

Srednja večerajšnja in predvečerajšnja temperatura 11.5° in 11.5°; norm 13.8° in 13.6°. Padavina v 24 urah 0.0 mm in 0.0 mm.

+ 3436
Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom in znancom prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena hčerka, ozir. sestra, gospodična

Mici Sever

po dolgi, močni bolezni, previdena s sv. zakramenti, v 23. letu starosti mirno zaspala v Gospodu.

Pogreb drage rajnice bode jutri, v soboto, dne 26. septembra ob 4. popoldne iz hiše žalosti, Turjaški trg št. 4 na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 25. sept. 1908.

Žaluječa rodbina Sever.

V tivolskem gradu se oddasta
tako

2 sobi
z balkonom solidnemu gospodu.

Gospodična

se sprejme na hrano in stanovanje v Gosposkih ulicah št. 4. I. nadstropje, desno. 3412-1

Nova hiša

v Krškem z vrtom in v bližini 6 orolov vinograda, travnikov in gozda se takoj proda. Hiša je na lepem prostoru zraven meščanske šole in farne cerkve. 3430-1

Pojasnili daje lastnik Josip Strgar, posestnik v Krškem št. 45.

Tukaj se sprejme tudi
kleparški pomočnik

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo K 6.50.

Vred ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove s močno zbitimi podplat, najnovije oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.

Val 4 pari samo K 6.50.

Za naročitev zadostuje dolgost.

3426 Razpošiljanje po povzetju.

Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.

Neugajajoče rad zamenjam.

2716 Glavna zaloga v lekarni
Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Primarius
dr. V. Gregorič
Ljubljana

kronska ustna voda
EUODIN

Zakonito varovano.

Specijalitet za kadilce.

10 do 15 kapljic v kozarec vode.

Cena 2 kroni.

Glavna zaloga v lekarni

Ub. pl. Trnkóczyja v Ljubljani.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Specijalitet za kadilce.

Prodajalka

pridna, izučena v trgovini s mešanim blagom, se sprejme takoj ali pozneje pod pravimi pogoji.

Ponudbe pod „poštenost“ na uprav. „Slov. Naroda“.

3411-1

Izvežbana 3413-1

gospica

želi na domu poučevati klavir.

Naslov v uprav. „Slov. Naroda“.

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

3411-1

3413-1

Miss Farler, Miss Everitt
come back from England and begin their lessons again on the 1st of October, in Dalmatinove ulice št. 5. — Poizve se pri gospe M. Tórnies na Dunajski cesti 25 od 15. septembra od 12 do poln 2. in od 27. sept. naprej ves dan. 3035 6

absolventinja praškega konservatorija uči za zmeren honorar igranje na klavir.

Naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“.

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

3341-5

Prodajalka

papirne stroke, ki je zmožna ekspedicije časopisja, lito službe.

Naslov pove upravnistvo „Slov. Naroda“.

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2

3385-2